

- 1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/37/WE z dnia 5 czerwca 2000 r., zmieniającej rozdział VI a dyrektywy Rady 81/851/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących weterynaryjnych produktów leczniczych, lub też nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy dyrektywy.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.5.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-119/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Brak transpozycji dyrektywy 2000/52/WE — Przejrzystość stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi)

(2004/C 228/22)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-119/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: G. Rozet) przeciwko Republice Francji (pełnomocnicy: G. de Bergues i C. Lemaire), mającej za przedmiot stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/52/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi (Dz.U. L 193, str. 75), a w każdym razie nie informując o tych przepisach Komisji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy, Trybunał (piąta izba), w składzie: C. Gulmann, prezes izby, S. von Bahr (sprawozdawca) i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego zawiera następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/52/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.5.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-139/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Brak transpozycji dyrektywy 2000/38/WE)

(2004/C 228/23)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-139/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: J. C. Schieferer i H. Støvlbæk) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (pełnomocnik: A. Tiemann), mającej za przedmiot stwierdzenie, iż nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/38/WE z dnia 5 czerwca 2000 r. zmieniającej rozdział Va (nadzór farmakologiczny) dyrektywy Rady nr 75/319/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych (Dz.U. L 139, str. 28) [tłumaczenie nieoficjalne], lub nie informując o tych przepisach Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, który zawiera następujące rozstrzygnięcie:

1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/38/WE z dnia 5 czerwca 2000 zmieniającej rozdział Va (nadzór farmakologiczny) dyrektywy Rady nr 75/319/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-141/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2000/52/WE — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2004/C 228/24)

(Język postępowania: szwedzki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-141/03, mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom z art. 226 WE, wniesioną dnia 28 marca 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: J. Flett i P. Hellström) przeciwko Królestwu Szwecji (pełnomocnik: A. Kruse), Trybunał (szósta izba), w składzie: J.-P. Puissochet, prezes izby, F. Macken (sprawozdawca) i S. von Bahr, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, który zawiera następujące rozstrzygnięcie:

Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/52/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-213/03 (wniosek Cour de cassation o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Étang de Berre et de la région przeciwko Électricité de France (EDF)** (¹)

(Konwencja o ochronie Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem (Konwencja z Barcelony) — Protokół dotyczący ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych — Art. 6, ust. 3 — Zezwolenie na odprowadzanie substancji — Skutek bezpośredni)

(2004/C 228/25)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-213/03, której przedmiotem jest wniosek skierowany do Trybunału na podstawie art. 234 WE, przez Cour de cassation (Francja) o wydanie w ramach toczącego się przed tym sądem postępowania między Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'étang de Berre et de la région a Électricité de France (EDF), orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 6, ust. 3 Protokołu dotyczącego ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych podpisanego w Atenach w dniu 17 maja 1980 r., zatwierdzonego w drodze decyzji Rady 83/101/EWG z dnia 28 lutego 1983 r. (Dz.U. L 67, str. 1), jak również art. 6, ust. 1 tegoż Protokołu, ze zmianami przyjętymi podczas Konferencji pełnomocników, która odbyła się w Syrakuzach w dniach 7 i 8 marca 1996 r., zatwierdzonych w drodze decyzji Rady 1999/801/CE z dnia 22 października 1999 r. (Dz.U. L 322, str. 18), Trybunał (druga izba), w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues i R. Schintgen (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Art. 6, ust. 3 Protokołu dotyczącego ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych, podpisany w Atenach w dniu 17 maja 1980 r., zatwierdzony w drodze decyzji Rady 83/101/EWG z dnia 28 lutego 1983 r., jak również, po jego wejściu w życie art. 6, ust. 1 tegoż Protokołu, ze zmianami przyjętymi podczas Konferencji pełnomocników, która odbyła się w Syrakuzach w dniach 7 i 8 marca 1996 r., zatwierdzonymi w drodze decyzji Rady 1999/801/WE z dnia 22 października 1999 r. mają skutek bezpośredni, w związku z czym każda zainteresowana osoba może się na nie powołać przed sądem krajowym.